

Împăcare

George Topârceanu

Tovarăș scump de clipe grele
Am vrut să-mi fii pe drumul greu:
ți-am dat nădejdea vieții mele,
Un cer senin cu mândre stele -
Și floarea sufletului meu.

Dar floarea, când ai vrut s-o scuturi,
S-a veștejtit în mâna ta.
Acu-n zadar îmi ceri săruturi,
Aleargă iar: vei prinde fluturi
Și alți obraji vei săruta!...

Nu-ți mai cerșesc, ca-n altă vreme,
Îngenuncheat surâsul tău.
O, nu, - cu tainice blesteme,
Din calea ta n-or să te cheme
Nici lacrimi, nici păreri de rău.

A mea a fost cea mai frumoasă
Din partea minunatei pâini;
De restul ei nimic nu-mi pasă:
Adună restul de pe masă
Și-aruncă-l, draga mea, la câni!...

Pe tine, cea de altădată,
Lumină stinsă pentru veci,
Aşa cum visul meu te-arată,
Eu te iubesc... Dar niciodată
Pe tine, umbră care pleci!

De aceea, împăcat cu mine,
În urma ta, străin mă vezi.
Nu-ți zic decât: te du cu bine!
Și zâmbitor mă uit la tine,
Cum tot mai mult te depărtezi.